Şerîatte takvanın genel ve özel olmak üzere iki manası vardır.

Genel Mânâsı: Âhirette zarar doğuracak, azaba sebep olacak şeylerden sakınıp uzaklaşmak. En aşağı derecesi: İnsanı ebediyen ateşte bırakacak olan şirkten kaçınmaktır. En yukarı derecesi; kalbi Cenâb-ı Hakk'tan uzaklaştırıp başkasıyla meşgul eden her şeyden uzak tutup onu yalnız Allâh (c.c.)'a çevirmektir. İşte hakikî takvâ budur.

"Allâh'tan nasıl korkmak gerekiyorsa öylece korkun!" (Ali İmran s. 102)mealindeki âyetten de murad budur. Özel Mânâsı: Şerîatte meşhur olanıdır. Nefsi azaba müstahik edecek şeylerden korumak.

Bunda da ittifakla büyük günâhlardan uzaklaşmak gerekir. Küçük günâhlara gelince, bazılarına göre küçük günâhlar, büyük günâhlardan uzaklaşılmakla temizleniyor. Bu itibarla küçük günâhlardan dolayı kişi azaba çarptırılmaz.

Bazılarına göre küçük günâhlardan da sakınmak lâzımdır. Çünkü müfessirler Âyet-i Kerîmelerde geçen (büyük günâhlar) ibaresini şirkin çeşitleri üzerine hamletmişlerdir. Bu bakımdan büyük günâhlardan sakınmakla küçük günâhların temizleneceği kat'î değildir. Ehl-i Sünnet'e göre büyük günâhlardan kaçınmakla beraber küçük günâhlardan dolayı azaba uğramak mümkündür.

Bu iki çeşit günâhı ayrı ayrı mütalâa etsek dahi, büyük günâhların sayısı yakînen bilinmez. Bazısı yetmiş yedidir, bazısı yüzdür, bazısı yedi yüzdür, demiştir.

Tirmizî (r.âleyh)'in rivayet ettiği, İbnü Mâce ile Hakim'in "hasendir" dediği bir Hadîste Peygamber (s.a.v.) buyurmuşlar ki: **"Kişi müttakîler derecesine ulaşamaz, bir beis var endişesiyle yapılmasında bir beis olmayan şeyleri terk etmedikçe."** Bu Hadîs küçük günâhlardan sakınmanın lüzumunda kat'î ve sarihtir.

(İmam-ı Birgivî, *Tarikatı Muhammediye*, s.94-96)